

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi metsälain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan metsälakiin lisättäväksi kaksi uutta pykälää. Ehdotuksen mukaan metsäkeskus toimittaa välittömästi alueelliselle ympäristökeskukselle, maanomistajalle sekä tiedossaan olevalle maanomistajan edustajalle ja metsänhakkuuoikeuden haltijalle tiedon metsänkäyttöilmoituksesta, joka kohdistuu alueellisen ympäristökeskuksen metsäkeskukselle toimittamassa asiakirjassa mainittuun liito-oravan lisääntymis- ja levä-

dyspaikkaan. Maanomistajalle tai hänen valtuuttamalleen metsänhakkuuoikeuden haltijalle ehdotetaan säädettäväksi mahdollisuus hakea ennakkotietoa metsien monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeästä elinympäristöstä metsänkäyttöilmoituksen kohteena olevassa metsässä.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2004 alusta.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

Euroopan yhteisöjen komissiolla on valvontamenettely käynnissä Suomen valtiota kohtaan liito-oravan (*Pteromys volans*) suojelusta. Valvontamenettelyssä on kiinnitetty huomiota muun ohella metsä- ja ympäristöviranomaisten välisen yhteistyön tehostamiseen. Maa- ja metsätalousministeriön asettaman liito-oravatyöryhmän joulukuussa 2002 valmistuneessa raportissa on käsitelty asiaa laajasti. Viranomaisten välinen nopea tiedonkulku on tärkeä liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikkojen säilymiselle.

Metsälain (1093/1996) 14 §:n mukaan aiotusta hakkuusta sekä erityisen tärkeiden elinympäristöjen muusta käsittelystä on tehtävä metsäkeskukselle ilmoitus. Ilmoitusvelvollisuus on maanomistajalla. Metsänkätöilmoitus on tehtävä vähintään 14 päivää ja enintään kaksi vuotta ennen hakkuun tai muun toimenpiteen aloittamista. Metsäkeskus voi kuitenkin hakemuksesta myöntää poikkeuksen määräajasta. Metsänkätöilmoitusta käytetään metsälain valvonnassa. Metsäkeskus tarkastaa metsänkätöilmoituksen ja ryhtyy tarvittaessa toimenpiteisiin metsälain noudattamiseksi.

Metsälain 2 §:n 3 momentin mukaan metsän hoitamisessa ja käyttämisessä on metsälain säännösten lisäksi noudatettava, mitä luonnonsuojelulain (1096/1996) 9, 29—35, 39, 42, 47—49, 55 ja 56 §:ssä sekä 10 luvussa säädetään. Luonnonsuojelulain 2 §:n 2 momentissa on vastaava säännös. Luonnonsuojeluasetuksen (160/1997) 1 §:n 1 momentin mukaan ympäristöviranomaiset ja metsäviranomaiset ovat yhteistyössä päätettäessä luonnonsuojeluohjelmissa, suojeltavilla luontotyypeillä, maisema-alueilla, erityisesti suojeltavien lajien esiintymispaikoilla ja valtioneuvoston Natura 2000 -verkostoon ehdottamilla ja verkostoon sisällytetyillä alueilla olevien talousmetsien hoitamisen ja käyttämisen periaatteista. Näiden säännösten nojalla metsä- ja ympäristöviranomaiset ovat tehneet yhteistyötä muun muassa liito-oravan suojelun varmistamiseksi. Alueelliset ympäristökeskukset ovat toimittaneet metsäkeskuksille tietoja liito-oravan lisääntymis- ja

levähdyspaikoista, ja metsäkeskukset ovat toimittaneet alueellisille ympäristökeskuksille tietoja liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikkoihin kohdistuvista metsänkätöilmoituksista.

Metsä- ja ympäristöviranomaisten välisen tiedonkulun varmistamiseksi *ehdotetaan metsälakiin lisättäväksi säännös* siitä, että metsäkeskus toimittaa alueelliselle ympäristökeskukselle tiedon metsänkätöilmoituksesta, joka kohdistuu liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikkaan.

Metsäluonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeistä elinympäristöistä säädetään metsälain 10 §:n 2 ja 3 momentissa. Jos säännöksessä luetellut elinympäristöt ovat luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia sekä ympäristöstään selvästi erottuvia, niitä koskevat hoito- ja käyttötoimenpiteet tulee tehdä elinympäristöjen ominaispiirteet säilyttävällä tavalla. Jos kuitenkin ominaispiirteiden säilyttämisestä aiheutuu maanomistajalle metsäntuoton vähenemistä tai muuta taloudellista menetystä, mikä ei ole vähäistä, hänellä on 11 §:n nojalla oikeus saada poikkeuslupa. Kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain (1094/1996) 19 §:n mukaan yksityinen maanomistaja voi saada poikkeusluvan asemesta ympäristötukea ominaispiirteiden säilyttämiseen. Käytännössä ympäristötukea on myönnetty selvästi useammin kuin poikkeuslupia. Erityisen tärkeiden elinympäristöjen määrittelyä ja niiden käsittelyn perusteita on täsmennetty metsäasetuksen (1200/1996) 7 ja 8 §:ssä sekä metsälain soveltamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (224/1997) 9 §:ssä.

Erityisen tärkeiden elinympäristöjen käsittelystä tulee metsälain 14 §:n mukaan tehdä metsänkätöilmoitus vähintään 14 päivää ja enintään kaksi vuotta ennen käsittelyn aloittamista. Määräajasta voidaan hakemuksesta myöntää lupa poiketa. Ilmoitusvelvollisuus koskee kaikkia metsätaloudellisia toimenpiteitä. Kuitenkin 12 §:ssä tarkoitettulla suojametsäalueella metsänkätöilmoituksen asemesta laaditaan hakkuu- ja uudistamissuunnitelma. Metsäasetuksen 9 §:n mukaan erityisen tärkeään elinympäristöön kohdistuvassa metsänkätöilmoituksessa tulee mainita,

millaisista elinympäristöistä on kysymys, mitä toimenpiteitä aiotaan suorittaa ja miten toimenpiteissä otetaan huomioon elinympäristöjen ominaispiirteiden säilyttäminen.

Käytännössä joissain tapauksissa ongelmia on aiheuttanut se, ettei metsäkeskukselta voi hakea päätöstä siitä, onko jokin kohde erityisen tärkeä elinympäristö. Luonnonolojen suuresta vaihtelusta johtuen kaikki tapaukset eivät ole selviä. Toisaalta erityisen tärkeään elinympäristöön kohdistuva hakkuu voi täyttää jopa rikoslain (39/1889) 48 a luvun 3 §:n 2 momentissa säädetyn metsärikoksen tunnusmerkit. Metsärikoksesta voidaan tuomita enintään kaksi vuotta vankeutta. Lievempi tekemuoto on 18 §:n 2 momentissa säädetty metsärikkomus. Valtioneuvoston 23 päivänä lokakuuta 2002 tekemässä periaatepäätöksessä Etelä-Suomen, Oulun läänin länsiosan ja Lapin läänin lounaisosan metsien monimuotoisuuden turvaamisen toimintaohjelmasta on muun ohella edellytetty, että maa- ja metsätalousministeriö valmistelee vuoden 2003 aikana erityisen tärkeisiin elinympäristöihin liittyvän ennakkotietosäännöksen.

Metsälakiin ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka nojalla maanomistaja tai hänen valtuuttamansa metsänhakkuuoikeuden haltija voi hakea ennakkotietoa metsälain 10 §:n soveltamisesta metsänkäyttöilmoituksen kohteena olevassa metsässä. Kenellekään ei säädettäisi velvollisuutta hakea ennakkotietoa. Ennakkotieto olisi valituskelpoinen hallintopäätös. Säännöksen tarkoituksena on parantaa maanomistajan ja metsänhakkuuoikeuden haltijan oikeusturvaa sekä lisätä oikeusvarmuutta epäselvissä tapauksissa. Siten säännös osaltaan edistäisi 10 §:n perustarkoituksen eli metsäluonnon monimuotoisuuden säilymisen toteutumista.

2. Esityksen vaikutukset

Esitykseen ei sisälly metsälain airellisiin säännöksiin kohdistuvia muutoksia, eikä esityksellä ole vaikutusta metsien hoitoon ja käyttöön. Siten esityksellä ei ole vaikutuksia puun ostajien, myyjien, koneyritysten eikä muiden metsäalan toimijoiden metsistä saamiin tuloihin ja työtilaisuuksiin.

Metsänkäyttöilmoituksia tehdään vuosittain

puukaupan suhdanteesta riippuen 80 000 – 100 000 kappaletta. Pienehkö osa metsänkäyttöilmoituksista kohdistuu tiedossa olevaan liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikkaan. Liito-oravatyöryhmän raportissa arvioitiin metsäkeskusten metsänkäyttöilmoitusten käsittelyyn ja neuvontaan liittyvän työn lisääntyvän 2 – 3 henkilötyövuodella, joka vastaisi noin 100 000 – 150 000 euron kustannusta vuosittain. Tehtävä hoidettaisiin kohdentamalla resursseja uudelleen. Liito-oraviin liittyvät ilmoitukset tehostaisivat alueellisten ympäristökeskusten työtä luonnonsuojelulain valvonnassa. Liito-oravaan liittyvä ilmoitus olisi viranomaisaloitteisena lainvalvonnan suoritteena maksuton.

Noin 2 000 – 3 000 metsänkäyttöilmoitusta kohdistuu vuosittain erityisen tärkeään elinympäristöön. Osaan näistä todennäköisesti haettaisiin ehdotettu ennakkotieto, joten ennakkotietoja voitaisiin hakea enimmillään joitakin satoja vuodessa. Ennakkotietohakemusten käsittely lisäisi metsäkeskusten työtä arviolta 1 – 5 henkilötyövuodella, joka vastaisi noin 50 000 – 250 000 euron kustannusta vuosittain. Hakemuksesta annettavasta hallintopäätöksestä perittäisiin lähtökohtaisesti omakustannushinta, joka kattaisi suoritteen tuottamisesta metsäkeskukselle aiheutuneet kustannukset.

Ehdotetuilla säännöksillä on myönteisiä ympäristövaikutuksia. Ilmoitukset liito-oravasta varmistavat osaltaan liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikkojen säilymistä. Ennakkotieto erityisen tärkeästä elinympäristöstä vähentää metsälain 10 §:n soveltamiseen liittyvää epätietoisuutta ja epävarmuutta ja edistää siten säännöksen tarkoituksen toteutumista.

3. Asian valmistelu

Euroopan yhteisöjen komission Suomen valtioon kohdistamassa valvontamenettelyssä liito-oravan suojelusta on ollut esillä pääasiassa kaksi asiakokonaisuutta. Toinen asiakokonaisuus liittyy siihen, että komissio katsoo Suomen laiminlyöneen luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (luontodirektiivi) täysimääräisen

täytäntöönpanon kansallisessa lainsäädännössään. Asiantilaa korjaavaa hallituksen esitystä luonnonsuojelulain muuttamiseksi on valmisteltu ympäristöministeriössä edellisillä valtiopäivillä rauenneen esityksen (HE 251/2002 vp) pohjalta. Valvontamenettelyn toinen pääasiallinen asiakokonaisuus liittyy siihen, että komissio katsoo Suomen metsä- ja ympäristöviranomaisten välisessä yhteistyössä ja tiedonkulussa olevan ongelmia, jotka heikentävät liito-oravan suojelun toteutumista. Näitä ongelmia pyritään poistamaan esityksen mukaisella metsälain muutosehdotuksella. Ehdotuksen valmistelussa on otettu huomioon komission valvontamenettelyssään esille tuomat näkökohdat.

Esitys on valmisteltu maa- ja metsätalousministeriössä virkatyönä. Esityksestä saatiin lausunnot vuoden 2003 elokuun 20 päivään mennessä oikeusministeriöltä, valtiovarainministeriöltä, ympäristöministeriöltä, Koneyrittäjien liitolta, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitolta, METO-Metsäalan Asiantuntijoilta, Metsähallitukselta, 12 metsäkeskukselta, Metsätalouden kehittämiskeskus Tapiolta, Metsäteollisuus ry:ltä, Suomen luonnonsuojeluliitolta sekä WWF Suomen rahastolta. Missään lausunnossa ei kyseenalaistettu sellaisen säännöksen tarpeellisuutta, jossa säädettäisiin liito-oravan lisäänty-

mis- ja levähdyspaikkaa koskevasta tiedonkulusta metsäkeskuksesta alueelliselle ympäristökeskukselle. Useimmissa lausunnoissa pidettiin tarkoituksenmukaisena mahdollisuutta saada ennakkotieto metsien monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeästä elinympäristöstä. Lukuisat lausunnonantajat kiinnittivät huomiota ennakkotiedon antamisen kiireellisyysvaatimukseen, käytännössä 14 vuorokautta, ja pitivät sitä vaikeana noudattaa. Lausunnoissa esitettiin perusteita ja kannatusta sekä ennakkotiedon maksuttomuudelle että maksullisuudelle. Lausuntoja pyydettiin myös metsätyön häirinnän rangaistussäännöksestä, josta annetut eräät lausunnot poikkesivat jyrkästi toisistaan. Ehdotusta pidettiin muutamissa lausunnoissa tarpeellisena ja tarkoituksenmukaisena, muutamissa tämä kyseenalaistettiin. Monien lausuntojen mukaan häirintäsäännöksen sijoittamista metsälakiin tulee vielä harkita. Vaihtoehtoinen menettely olisi asian käsittely rikoslain kokonaisuudistuksen loppuunsaattamisen yhteydessä.

Lausunnot on otettu mahdollisuuksien mukaan huomioon hallituksen esityksen jatkovalmistelussa. Metsätyön häirinnän rangaistussäännöksen esittämisestä luovuttiin lausuntojen perusteella.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

14 b §. *Ilmoitukset liito-oravasta.* Säännöksen mukaan metsäkeskus vertaisi alueelliselta ympäristökeskukselta saamiaan asiakirjoja liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikoista metsänkätöilmoituksiin. Asiakirjalla tarkoitettaisiin muun ohella sähköisessä muodossa olevaa tietojoukkoa. Jos metsänkätöilmoitus kohdistuu alueellisen ympäristökeskuksen metsäkeskukselle toimittamassa asiakirjassa mainittuun liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikkaan, metsäkeskus tekisi asiasta välittömästi ilmoitukset alueelliselle ympäristökeskukselle, maanomistajalle sekä tiedossaan olevalle maanomistajan edustajalle ja metsänhakkuuoikeuden haltijalle. Metsänomistajan edustajana toimii yleisimmin metsänhoitoyhdistys. Metsänhakkuuoikeuden haltijaa ei merkitä metsänkätöilmoitukseen, ja toisinaan metsänkätöilmoitus tehdään jo ennen puukauppaa. Metsänomistajan omaoimisessa hakkuussa ei ole erillistä metsänhakkuuoikeuden haltijaa.

Ajan voittamiseksi metsäkeskus ei tutkisi, esiintyykö kohteella edelleenkin liito-oravaa. Metsäkeskus tekisi ilmoitukset välittömästi asiakirjojen perusteella. Säännöksellä ei siirrettäisi luonnonsuojelulain valvontatehtäviä alueelliselta ympäristökeskukselta metsäkeskukselle. Metsäkeskuksen ilmoitus olisi tekniluonteinen, pelkkiin asiakirjatietoihin perustuva hallintotoimi. Se ei synnyttäisi kenellekään etuja, oikeuksia tai velvollisuuksia eikä siitä voisi valittaa. Metsäkeskuksen ilmoituksen perusteella alueellinen ympäristökeskus tutkisi asian ja ryhtyisi toimivaltansa puitteissa tarvittaviin toimenpiteisiin.

14 c §. *Ennakkotieto erityisen tärkeästä elinympäristöstä.* Maanomistajalle tai hänen valtuuttamalleen metsänhakkuuoikeuden haltijalle säädettäisiin oikeus hakea metsäkeskukselta ennakkotieto siitä, kohdistuuko metsänkätöilmoitus metsälain 10 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettuun erityisen tärkeään elinympäristöön ja onko ilmoitettu metsän käsittely 10 §:n 3 momentin vaatimusten mukainen. Ennakkotietoa voisi hakea kun metsänkätöilmoitus on tehty, kuitenkin ennen kuin 14 §:n 1 momentissa säädetty kah-

den vuoden aika metsänkätöilmoituksen tekemisestä on kulunut. Ennakkotietoa koskeva hakemus voitaisiin liittää metsänkätöilmoitukseen tai tehdä erillisellä asiakirjalla. Ennakkotietoa ei voisi hakea enää sen jälkeen, kun kohteen hakkuu tai muu metsän käsittely on alkanut. Maanomistaja voisi hakea ennakkotietoa aina, kun metsänkätöilmoitus on tehty. Siten maanomistaja voisi hakea ennakkotietoa myös metsänhakkuuoikeuden haltijan tekemän metsänkätöilmoituksen perusteella. Metsänhakkuuoikeuden haltija voisi hakea maanomistajan valtuutuksella ennakkotietoa vasta saatuaan hakkuuoikeuden metsään. Metsänhakkuuoikeuden haltija ei voisi hakea ennakkotietoa pelkästään hakkuuoikeudesta tekemänsä ostotarjouksen perusteella. Metsänhakkuuoikeuden haltija voisi hakea maanomistajan valtuutuksella ennakkotietoa myös maanomistajan tekemän metsänkätöilmoituksen perusteella. Muilla ei olisi oikeutta hakea ennakkotietoa. Ennakkotietoa koskeva hakemus ei korvaisi metsänkätöilmoitusta.

Ennakkotiedossa metsäkeskus ratkaisisi, kohdistuuko metsänkätöilmoitus erityisen tärkeään elinympäristöön. Jos kyseessä on erityisen tärkeä elinympäristö, ennakkotiedossa ilmoitettaisiin, onko ilmoitettu metsän käsittely 10 §:n 3 momentin vaatimusten mukainen. Lisäksi ennakkotiedossa voidaan antaa tarkempia ohjeita metsän käsittelystä 10 §:n 3 momentissa säädetyllä tavalla. Näitä voisivat olla ohjeet siitä, miten ilmoitettua metsän käsittelyä tulisi muuttaa, että se olisi 10 §:n 3 momentin vaatimusten mukainen. Tarkemmat ohjeet voisivat koskea myös esimerkiksi poistettavien puiden määrää ja valintaa tai puunkorjuun ajankohtaa.

Metsäkeskus käsitelisi ennakkotietoa koskevan hakemuksen olosuhteet huomioiden kiireellisesti. Esimerkiksi lumiolosuhteet saattavat estää kiireellisen käsittelyn. Jos ennakkotietoa haettaisiin samalla kertaa kuin metsänkätöilmoitus tehdään, ennakkotieto annettaisiin olosuhteet huomioiden pääsääntöisesti 14 §:n 1 momentissa metsänkätöilmoitukselle säädetyssä 14 vuorokauden määräajassa. Metsäkeskus tutkisi asian vrtamalla metsänkätöilmoitusta hallussaan

oleviin asiakirjatietoihin erityisen tärkeistä elinympäristöistä. Tarvittaessa metsäkeskuksen toimihenkilö varmistaisi asian maastossa. Katselmusta ei kuitenkaan hakemusta käsiteltäessä järjestettäisi asian kiireellisyyden vuoksi. Muutoksenhakuvaiheessa voitaisiin tarvittaessa järjestää katselmus. Ennakkotietoa koskevan hakemuksen vireilläolosta huolimatta metsän käsittely voitaisiin laillisesti aloittaa 14 päivän kuluttua metsänkätöilmoituksen tekemisestä. Jos hakkuu tai muu metsän käsittely aloitetaan ennen kuin metsäkeskus on antanut ennakkotiedon, ennakkotiedon antamista koskeva hakemus raukeaisi.

Ennakkotieto olisi voimassa saman ajan kuin metsänkätöilmoitus eli kaksi vuotta. Ennakkotiedon voimassaoloa ei laskettaisi ennakkotiedon antamispäivästä vaan metsänkätöilmoituksen tekemispäivästä. Ennakkotietoon merkittäisiin voimassaoloaika. Ennakkotieto sitoisi metsäkeskusta ennakkotiedon voimassaoloaikana loppuun saatettua metsän käsittelyä koskevassa lainvalvonnassa. Jos ennakkotiedon mukaan metsän käsittely ei kohdistu erityisen tärkeään elinympäristöön, metsäkeskus ei voisi aloittaa 10 §:ään liittyvää lainvalvontamenettelyä, vaikka ennakkotiedon antamisen jälkeen olisi tullut esille uusia tietoja kohteen biologisesta monimuotoisuudesta. Ennakkotiedolla olisi vastaava oikeusvaikutus silloin, kun erityisen tärkeään elinympäristöön kohdistuva metsän käsittely on ennakkotiedon mukaan 10 §:n 3 momentin vaatimusten mukainen. Ennako-

tiedolla ei luonnollisestikaan olisi oikeusvaikutusta silloin, kun metsän käsittely toteutetaan toisin kuin metsänkätöilmoituksessa on ilmoitettu. Vastaavasti ennakkotiedossa olevien metsän käsittelyn ohjeiden laiminlyönti johtaisi ennakkotiedon sitomattomuuteen.

Ennakkotietoon voitaisiin hakea muutosta 23 §:n säännösten mukaan. Pääsääntöisesti sekä maanomistajalla että hänen valtuuttamallaan metsänhakkuuoikeuden haltijalla olisi oikeus hakea hallinto-oikeudelta muutosta metsäkeskuksen antamaan ennakkotietoon. Sen sijaan metsäkeskuksella ei olisi muutoksenhakuoikeutta antamaansa ennakkotietoon, vaan vasta hallinto-oikeuden päätökseen ennakkotietoa koskevassa muutoksenhakuasiassa. Ennakkotieto sitoisi metsäkeskusta vasta tultuaan lainvoimaiseksi.

2. Voimaantulo

Euroopan yhteisöjen komission liito-oravaa koskevassa valvontamenettelyssä Suomen valtiota kohtaan on tullut esille tarve muuttaa luonnonsuojelulakia ja metsälakia nopeasti. Tämän vuoksi ehdotetaan, että laki tulisi voimaan vuoden 2004 alusta ja ennen lain voimaantuloa voitaisiin ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

1.

Laki**metsälain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 12 päivänä joulukuuta 1996 annettuun metsälakiin (1093/1996) uusi 14 b ja 14 c § seuraavasti:

14 b §

Ilmoitukset liito-oravasta

Jos metsäkeskukselle saapunut metsänkäyttöilmoitus kohdistuu alueellisen ympäristökeskuksen metsäkeskukselle toimittamassa asiakirjassa mainittuun liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikkaan, metsäkeskuksen on välittömästi ilmoitettava tästä alueelliselle ympäristökeskukselle, maanomistajalle sekä tiedossaan olevalle maanomistajan edustajalle ja metsänhakkuoikeuden haltijalle.

14 c §

Ennakkotieto erityisen tärkeästä elinympäristöstä

Maanomistaja tai hänen valtuuttamansa metsänhakkuoikeuden haltija voi hakea ennen hakkuuta tai muuta metsän käsittelyä metsäkeskukselta metsänkäyttöilmoitukseen liittyvän ennakkotiedon 10 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetusta erityisen tärkeästä elinympäristöstä. Metsäkeskus ratkaisee en-

nakkotiedossa, kohdistuuko metsänkäyttöilmoitus erityisen tärkeään elinympäristöön ja onko ilmoitettu metsän käsittely 10 §:n 3 momentin vaatimusten mukainen. Lisäksi metsäkeskus voi ennakkotiedossa antaa tarkempia ohjeita metsän käsittelyn toteuttamisesta 10 §:n 3 momentissa säädetyllä tavalla.

Metsäkeskuksen tulee käsitellä ennakkotietoa koskeva hakemus olosuhteet huomioiden kiireellisesti. Jos hakkuu tai muu metsän käsittely aloitetaan ennen ennakkotiedon antamista, ennakkotietoa koskeva hakemus raukeaa.

Ennakkotieto on voimassa saman ajan kuin metsänkäyttöilmoitus. Metsäkeskuksen tulee lain noudattamista valvoessaan ja lakia soveltaessaan noudattaa antamaansa ennakkotietoa edellyttäen, että metsän käsittely on päättynyt ennakkotiedon voimassaoloaikana.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200 .

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 18 päivänä syyskuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*